

at Valget foretages for hvert Amt ved en fælles Valghandling, hvortil Valgmændene bekliffes af Borgerrepræsentantskaberne. Det vil derved blive let at lempe de enkelte Kjøbstæders Indflydelse paa Valget efter deres forskjellige Folkemængde, og der er al Grund til at haabe, at der ved et saadant Fællesvalg og den forud for samme gaaede Forhandling vil blive taget billigt Hensyn til de forskjellige Kjøbstæders Krav. I Tilfald er det klart, at der paa denne Maade vil komme bedst Højbning og Eensartethed ind i den hele Institutions Bygning, idet Amtsrådets Medlemmer derefter ville fremgaae af fælles Valg med fælles Valgbarhed for Alle — udførte gennem 3 Valgklasser — de høist beskattede Grundeiere, Sogneforstanderskabernes og Borgerrepræsentantskabernes Delegerede.

Som det af Indstillingerne vil sees, have medundertegnede Bøfsen og Bruun fundet overveiende Betænkelse ved at foreslaae en eensartet Regel for saa forskjellige Forhold, som dem, Landets Kjøbstæder frembyde i de forskjellige Amter og indbyrdes mellem hinanden. Vi skulle derfor tilraade ved selve Loven at fordele den Kjøbstæderne tilkommende Repræsentation mellem disse saaledes, at Forholdet mellem Landets og Kjøbstædernes Repræsentation nogenlunde bliver det samme i de forskjellige Amter, og saaledes at fælles Valg for flere Kjøbstæder kun finder Sted, hvor det paa Grund af deres ringe Folketal er mindgaaligt.

Medundertegnede, Balthasar Christensen har vel ikke fundet Anledning til at fremsætte nogen særlig Indstilling, men jeg har dog kun kunnet slutte mig til Fleertallet med den Bemærkning, at jeg ikke kan samstemme med Samme (og med Lovudkastet) deri, at Amtmanden fremdeles uden Valg skal indtage Formandspladsen i Raadet, og at der for Kjøbstædernes Vedkommende er dannet en ny og ubelukkende Valgklasse. Udvalgets øvrige Medlemmer have i den Anledning troet alt her at burde bemærke, at det efter deres Formening vilde stride ikke blot mod de i Kjøbstæderne herskende, uden Tvivl eenstemmige Anskuelser, men ogsaa mod de historisk udviklede og i Virkeligheden bestaaende Forhold, at lade Kjøb-

stæderne smelte sammen med Landcommunerne til et fælles Valg ogsaa for communale Anliggender, hvorved det let kunde blive muligt, at de ikke vilde faae en eneste Repræsentant i det Raad, som skal erholde stor Myndighed over deres Midler og indre Forvaltning, og fremdeles, at vistnok meget kunde tale for ikke blot at lade Amtsrådet selv vælge sin Formand, men endog at berøve Amtmanden Sæde og Stemme i samme, men kun under Forudsætning af en saadan Organisation, hvorved Raadet, som et Slags lovgivende og skattebevillende Repræsentation, var stillet ligeoverfor Amtmanden som den egentlige Forvaltnings-Autoritet, begge med en nøie defineret, selvstændig Myndighed, — altsaa under en Forudsætning, der er heelt forskjellig fra det nuværende Forhold, hvorefter Amtsrådet væsentligen er inddraget i selve Forvaltningen af Amtsgemeinden, hvis Værer og Leder Amtmanden er og maa være.

Følge Udcastets § 3 er Amtsrådets Op- gave en dobbelt, dels umiddelbart at bestyre alle Fællesanliggender, dels at danne det overordnede Raad saavel for Kjøbstad som for Landcommunerne. Om det Første handle §§ 4—16, om det Sidste §§ 18—29, hvorved der tillige gives enkelte Bestemmelser, der indeholde en Udvikelse af den de underordnede Communer hidtil tilkommende Myndighed. Vigtigst er naturligvis det første Affnit, som er udarbejdet med stor Ansigt og Omhu. At det andet Affnit indskrænker sig til det høist For- nødne, kan Udvalget ikke andet end finde begrundet i Forholdene. At Leiligheden er be- nyttet til at indføre nogle smaa Forbringinger i Reglerne om Communerådernes Competence, er stemmende med den Maade, hvorpaa man hidtil har søgt stykkevis at arbejde sig frem til en Fyldestgjørelse af Grundlovens Bestemmelser om Communerens Selvstyrelse under Statens Tilsyn; men det vilde formeentlig være en Misforstaaelse, hvis man deri vilde see en egentlig Communallov — en Misforstaaelse, hvortil nogle Ytringer i Motiverne og Bestemmelsernes formelle Tilnit maaskee kunde give nogen Anledning.